

til det ærede 7de Medlem for 5te Kreds (Aubeck), i Betragtning af hans første Udtalelser. Men efter de Udtalelser, det ærede Medlem fremsatte til Slut om, at han ikke skulde lægge Lovforslagene nogen Hindring i Vejen, venter jeg, at man ogsaa fra hans Side er villig til at fremme Lovforslagene. Den Udtalelse, det ærede Medlem fremsatte i Begyndelsen af sin Tale: at han ikke ansaa det for paakrævet eller ønskeligt, at Statsbanerne kom til at forrente sig, lovede ikke godt for, hvad der vilde komme i hans senere Udtalelser, og den var i øvrigt i en saadan Uoverensstemmelse med, hvad der er udtalt fra hans Partis Side i Folketinget, at jeg maatte formode, at denne Udtalelse maatte betragtes som en personlig Udtalelse af det ærede Medlem. I øvrigt forekommer det mig, at alle det ærede Medlems kritiske Bemærkninger dels om det for store Personale i Administrationen, dels om den Langsomhed, Omstændelighed og Mangel paa Økonomi, der efter det ærede Medlems Opfattelse udvises, netop understreger Nødvendigheden og Betydningen af, at Kravet om Forrentning stilles til Ledelsen, saaledes at dette Krav om Økonomi bliver Drivkraften for alle de Dispositioner, Ledelsen fremtidig foretager.

Det ærede Medlems Mellemværende med Statsbanerne og, saa vidt jeg forstod, næsten ogsaa med Kolding Byraad skal jeg ikke komme ind paa ved denne Lejlighed. Jeg kender ikke den historiske Udvikling af Forholdet mellem Statsbanerne og Kolding, jeg var ikke forberedt paa, at dette Spørgsmaal skulde komme op her, men jeg skal være villig til at drøfte det nærmere i Udvalget. Naar det ærede Medlem kritiserede den Stilling, som Statsbanernes ledende Personale indenfor Baneafdelingen indtager i Forholdet overfor Kommunerne, og i den Forbindelse talte om Studeprang, vil jeg blot i Almindelighed gøre opmærksom paa, at de paagældende Embedsmænd har en Pligt til at se paa Statsbanernes økonomiske Interesser, lige saa sikkert som de ved, at Kommunernes Repræsentanter nok skal vide at varetage Kommunernes økonomiske Interesser, og naar i øvrigt det Resultat, man kommer til, bliver acceptabelt for begge Parter, kan det vel ikke bebrejdes Embedsmændene, at der fra begge Sider er stillet større Krav, og at man saa er mødtes paa et Punkt, hvor det maa siges, at Interesserne fra begge Sider er varetaget.

Det ærede Medlem hilste med Glæde, at Søfartsvæsenet nu skuldelægges ind under

Trafikchefen. Det maa dog vist bero paa en Fejltagelse, for saaledes har Lovbestemmelsen været lige siden 1915. Der er ikke ved den Gennemgang, som har fundet Sted i Kommissionen, sket nogen Ændring i den paagældende Paragraf. Søfartsvæsenet har siden 1915 været underlagt Trafikafdelingen.

Det ærede Medlem fremsatte en Udtalelse om, at de reglementariske Bestemmelser vel nærmest var udarbejdet med det Formaal at dække opadtil. Det ærede Medlem nævnte en Historie, der er fortalt ham i gamle Dage i Hobro, og som skulde vise, at man, saafremt visse af disse Bestemmelser skulde overholdes, overhovedet ikke kunde praktisere Jernbanedrift. Jeg tror, der ligger en ganske betydelig Overdrivelse i disse Udtalelser. Jeg ved, at man til en vis Grad, med en vis Ret, har kunnet sige det i tidligere Tid, men jeg ved ogsaa, at der er foretaget saadanne Revisioner af Reglementerne, i Ordrenes Udstedelse, at man vistnok ikke med nogen Ret kan sige det nu. Men naar der sker et eller andet Uheld, og der viser sig at være et eller andet Hul i de Bestemmelser, som er givet for at forhindre saadanne Uheld, saa fylder man naturligvis Hullet, og det er da altid muligt, at den, der skal udføre Arbejdet, vender sig med en vis Kritik mod dem, der har givet Bestemmelserne. Jeg tror imidlertid ikke, at man i Almindelighed vil kunne sige, at disse Reglementer skulde være saaledes, at de ikke er til at gennemføre, og at de skulde være udarbejdet med den Hensigt at dække Styrelsen. Og navnlig vil jeg sige — og det siger jeg ikke blot som Minister eller paa Styrelsens Vegne, men jeg tror, jeg kan sige det med fuld Tilslutning fra Personalet — at jeg tror ikke, det ærede Medlem har Ret til at blande Spørgsmaalet om Auditøren ind i dette Forhold. Jeg tror, der er gennemgaaende almindelig Tilfredshed med Auditørinstitutionen. Det skyldes maaske ogsaa, at den Mand, som for 16 Aar siden traadte til, har virket saa godt, som han har, men han har tillige dannet Skole og lagt det hele til Rette saaledes, at Personalet er klar over, at han ogsaa varetager dets Interesser og ser sundt og menneskeligt paa alle de Forhold, han har med at gøre. Jeg tror navnlig ikke, der er mindste Ønske indenfor Personalet om at faa forandret det nuværende Forhold.

Alle det ærede Medlems øvrige Bemærkninger, som vidner om stor Interesse for Statsbanerne og tillige om en Del Kendskab til Forholdene, men som maaske til Dels blev fremført — det vil det ærede Medlem vist ogsaa indrømme — i en lidt overdreven